

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 12. Necessitas Vocis: Consubstantialis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. respondebant Eusebiani, nec aperte ne

A. C. 325. gare audebant, ne convincerentur, sed
submisso colloqui conspiciabantur, atque
oculis annuere, voces has: similem, semper,
in eo, & virtutis nomen etiam non
homines cum Filio participare. Possu-

Arianorum *mus, inquebant: has voces sine periculo
fallaciæ. admittere, vocem: similem, quia scriptum
est, hominem esse imaginem, & gloriam*

1. Cor. 11. 7. *Dei. Semper, quia scriptum est; nos enim,
qui vivimus, semper sumus. In eo, quia*

2. Cor. 4. 11. *legitur: in ipso sumus, movemur, & vi-
vimus. Immutabilem, quia Scriptura di-*

Act. 17. 18. *cit: nihil nos a Charitate Jesu Christi se-
parat. Virtutem, quia de pluribus vir-*

Rom. 8. 35. *tutibus Scriptura memorat, & alibi eru-
1. Cor. 12. 10. ca, & scarabeus nominantur virtus, &*

Joel 2. 25. *quidem magna virtus. Sæpe dum Scri-
ptura de populo loquitur, dicit; magnam*

Psal. 45. *Dei virtutem ex Ægypto egressam. Super
12. & aliæ virtutes cælestes, quia legitur: Do-
minus virtutum nobiscum est. Tandem si
dicant, Filium Dei esse verum Deum, non
repugnabimus, est enim Deus, quia Deus
factus est.*

§. XII.

*Necessitas vocis hujus Consubstan-
tialis.*

Tunc Episcopi, eorum dissimulatione &
mala fide cognita, clarius loqui ad-
acti, in unica voce sensum Scripturarum
inclu-

incluserunt, dicentes, Filium esse Patri ^{Sæculum IV.}
 consubstantialem, usi vocabulo græco ^{A. C. 325.}
homoousios, ex hac die notissimo; hac
 voce exprimitur, Filium non vulgariter
 similem esse Patri, sed ita similem, ut
 etiam idem sit, & ostenditur, similitudi-
 nem, & immutabilitatem Filii longe di-
 versam esse ab ea, quæ nobis tribuitur,
 quamque exercendo virtutes, & manda-
 ta Divina observando acquirimus. Aliun-
 de corpora similia separari possunt, &
 amoveri, quemadmodum in humanis Pa-
 ter, & Filius, quantumcunque similes sint,
 at Generatio Filii Dei nimium quan-
 tum ab humana differt. Filius non tan-
 tum similis est, sed etiam a substantia Pa-
 tris inseparabilis; Pater, & ipse unum
 sunt, sicut ipse dixit. Verbum semper ^{Jo. 10. 30.}
 in Patre est, & Pater in Verbo, sicut splen-
 dor se habet respectu Luminis. Hinc Pa-
 tribus Concilii Nicæni vox: consubstan-
 tialis, adeo placuit; quod referente S.
 Athanasio didicimus, præsentem, & qui
 ipse pars magna hujus Concilii fuit. Ali- ^{S. Amb. III.}
 unde quoque scimus, Patres non igno- ^{de fide c. 15.}
 rasse, hanc vocem Arianis esse terribilem. ^{n. 125.}
 Ex epistola Eusebii Nicomediensis vidi-
 mus, ab ipso tanquam grande malum per-
 timesci, ne, si Filium increatum agnosce-
 rent, eundem quoque ex Patris substan-
 tia esse, fateri cogerentur.

Aria-

Sæculum IV. Ariani, alii murmure, alii risu vo
 A. C. 325. cem: consubstantialis, exceperunt, quod
 Socr. I. *hist.* dicerent, eam in Scriptura non inveniri
 c. 8. & pessimum de Divinis sensum involvere.
 Nam, quod aliquid, inquebant: cum aliquid
 ejusdem substantiæ esse dicatur, tribus mo-
 dis contingit, videlicet divisione, effluxu
 aut productione; productione, sicut plan-
 ta ejusdem cum radice sua substantiæ esse
 dicitur. Effluxu, sicut liberi cum parenti-
 bus, & divisione, sicut duo vel tria po-
 cula ex eadem auri massa efformata. Ca-
 tholici vocem: Consubstantialis, ita sci-
 Euf. Cæsar. te explicarunt, ut ipse Imperator cape-
 ap. Theod. I. ret, nullam in illa Ideam rei corporea
 hist. c. 12. involvi, nec ullam significari divisionem
 substantiæ Patris, utpote simpliciter im-
 materialis, & spiritualis, sed hanc con-
 substantialitatem modo Divinitati con-
 gruam, & ineffabili debere intelligi. Osten-
 derunt etiam, quam inique agerent Arian-
 ni, dum hanc vocem rejiciebant vano
 obtentu, quod in Scriptura non legeretur,
 ipsi, qui multas voces, SS. Scriptori-
 bus ignotas, usurparent, ut cum dicerent,
 Filium Dei ex nihilo extractum, & non
 semper extitisse. Addebant, vocem
 consubstantialis non esse novam, sed hac
 ipsa, illustrissimos Episcopos Roma-
 num, & Alexandrinum (erant hi duo
 SS. Dionysii) usos fuisse ad eos con-
 demnandos, qui dicebant, Filium esse
 creatu-

creaturam, & Patri non consubstantialem. Eusebius Cæsariensis hujus rei veritatem non agnoscere non potuit.

Sæculum IV.
A. C 325.

Non nulli in voce consubstantialis re-
jicienda persistebant, quod in Concilio
Antiocheno contra Paulum Samosatenum

Sup. l. VIII.
S. I. Basil.
ep. 300.

actō, fuisset damnata; id autem ibi ideo
factum, quia Paulus hanc vocem mate-
riali modo accipiebat, & aliquam divi-
sionem indicantem, sicut plures nummi
ex eodem metallo esse dicuntur; contra
Paulum in eo disputationis cardo verte-
batur, ut demonstraretur, Filium ante
omnia alia extitisse, & cum esset Ver-
bum, carnem fuisse factum; Ariani ve-
ro admittebant, Filium ante tempus ex-
titisse; nempe ante tempus fuisse factum
asseverabant, & ad creaturarum censum
esse referendum; ajebant ejus similitu-
dinem, & unionem cum Patre non esse se-
cundum substantiam, aut naturam, sed
secundum conformitatem Doctrinæ. Er-
go Patribus, ad occludendas omnibus eo-
rum argutiis rimas, nulla vox visa est ma-
gis idonea, quam: consubstantialis, in
hanc usque diem Arianorum terror.

Athan. de
Synod. pag.
920. 921. &c.

§. XIII.

Synodi Nicænce Symbolum.

Postquam de hac voce, aliisque expri-
mendæ fidei Catholicæ aptissimis in-
ter

Athan. ad
Sol. p. 837.

ter